

на кожата да се дава същия крой, като този на рубата. Краката също така презъ зимата били обвити съ кожа, която впоследствие се обърнала на цървули (опинци).

Въ религията на всички езически народни съз лежали принципи, създадени оръ климатическитъ условия, които съ създали нравитъ и обичаитъ. Обикновено, разнитъ божества олицетворявали

Фиг. 35. Празнично облѣкло на младъ славянинъ.

Фиг. 36. Празнично женско облѣкло на славянка.

самия битъ на човѣка. Ето защо, въ тѣзи религии, отцелѣли въ приказкитъ и пѣснитъ, можемъ да почерпимъ богатъ материалъ за нравитъ, обичаитъ и облѣклото на древния човѣкъ. Между многото славянски божества най-популярна е самодивата, страшна и прекрасна обитателка на „тъмнитъ гори, облъчена въ „бѣла руба самодивска съ дълги руси разплетени коси“. Не е ли това идеалния ликъ на славянската жена, скитайки като самодива изъ девственитъ гори на обширната руска земя?

Така облечена, тя преминала Дунава и се заселила на Балканския полуостровъ. Въ новото отечество тя се е срѣщнала съ